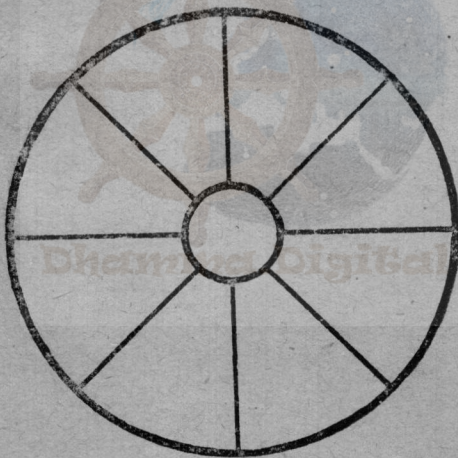

स्वर्गीय भदन्त गुरुजी
ॐ कितिमा महास्थविरया

संक्षिप्त जीवनी

लेखिका

अनागारिका संघरक्षिता

स्वर्गीय भदन्त गुरुजी
ॐ कितिमा महास्थविरया

संक्षिप्त जीवनी

संस्कृत-संस्कृत लिपिका

धनांगारिका संघरक्षिता

प्रकाशक

अनागरिका चन्द्रशीला

संघ रञ्जिता बिहार

बडा नं. ७ सुन्धारा चंकिटोल

पाटन

बुद्ध सम्वतः- २५३३

बि. सम्वतः- २०४६

Dhamma.Digital

मुद्रकः-

मञ्जुश्री प्रिन्टिङ्ग प्रेस

इलाहाबाद, आनन्द बहाल, ललितपुर २२

फोन नं. ५-२१५०८

स्वर्गीय ऊ कित्तिमा महास्थविर

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

जिमि गुरुयात वन्दना

वस्पोल कु कित्तिमा सत्ते जिमि गुरु षः । वस्पोलया संक्षिप्त
जीवनी सफुया रुपे पिक्काय त्यना धका जिमि केहे अनागारिका
संघरक्षितां जित भ्यंकल व खं न्यना जि ताप लय ताल ।

वस्पोलं बुद्ध धर्मका सेबाय फलको याना विख्याय धं कुमुदु ।
वः गु देसे जक मखु जिक्को नं भाक्को याना कका विख्यायु वु

वस्पोल जर्मा यान्हू जूसां वस्पोलयाके जातिय संकीर्णता
बहुः । न्हयान्हू सितनं खवु हे इष्टि स्वया विख्याई । वस्पोलं
सकसितं भूयावले दया व करुणा तथा विख्याई ।

वस्पोलया जीवनी स्वया सकले वस्पोलं ये दया व करुणा
बुन्हू बुद्ध फयमा जिमि केहे अनागारिका संघरक्षिताया मनं
तुनागु फुक्कं पुरे बुद्धमा ।

अनागारिका उत्तरा

महास्थविर भन्तेयात वन्दना

संसारे अनन्त प्राणीपि वया च्चनी इना च्चनी । मनूत नं
जन्म जुइ सी । तर अज्योपिं मनूत सीना वंसानं च्चाना च्चंगु उवी
पुनां ' बहु जन हिताय बहुजन सुखाय' सिद्धान्त अनुसार थःगु
जीवनं छेला वनी । बर्मा यन्हु पूज्यवर ऊ कितिमा महास्थविरनं
छम्ह अज्याम्हः गुम्हले भारते बुद्ध धर्मया पुनर्जागरणय अमित
छाम तथा विजयात घाथे घाय साल घाला वस्पोल पूज्यवर चन्द्रमणी
महास्थवीरया तय निम्ह म्ह जिं जना च्चना । सकल नेपामी बुद्ध
तीर्थ यात्रत वस्पोल प्रति कुतत जुया च्चं वस्पोलया कितिं अमर
जुया च्चनोगु दु । वस्पोल थें त्याग व तपस्या या प्रतिक मन्ते
महास्थविरज्युयात जिगु शिरं सहस्र वन्दना याना च्चना ।

खुशीया खं खः पूज्य ऊ कितिमा महास्थविरज्यु नं अनागा-
रिका संघरक्षिता थें अट्टालु धर्मया ज्याय लगनशील जुम्ह नेपामी
सिध्या वयका विजयात वस्पोल गुरुया प्रेरणा प्रेरित जुया थःगु
बल वेशया इ व्यो कथं पिनेया तिवोव्युकथं नेपाले बुद्ध धर्मया
प्रचार व प्रसार याना वया च्चंगु छने दु । गबले महत्त्वपूर्णगु किताव
त छापे याकुसा गबले थःगु तन-मन-धन लगेयाना विहार वयकेगुलि
ज्याय लगे जुइ उलिंजक सन्तोष मजुसे वंय् वंय् पति बिची धिकर्पि

विद्यार्थि मिसामस्तेत इमिगु चिकुला बिदाय दुर्लभ प्रवज्या अनागा-
 रिकः दिक्षा विद्या कल्याण मित्रपिनि जग सोना ब्यगु खना च्वना ।
 अ. संघरक्षिता थगु जन्मभूमि नेगाल भगवान बुद्धया शुद्ध थेरवादी
 बुद्ध धर्म व्यापक रूप प्रचार जुगु सोय यो ।

थः परम पूज्यवर गुरु भन्ते ऊ कित्तिमा महास्थबिरज्यू
 सम्बन्धि च्वयातगु थ्व चिधंगु कित्तात्र सम्पादन व प्रकाशन याना
 गुरुति पवित्र जुद्धगुलि अ. संघरक्षिता सफल जुगु दु धका जिं
 महशुस याना । वस्पोल थः गुरुया जीवन व कार्य कुसलता थः
 पासा भाइपिन्त थज्यागु दिक्षा पाखे न्हयोज्याकेगु यो । विश्वास दु
 वस्पोलया थ्व पवित्र अभिलाषा पुरेज्वी ।

भन्ते बुद्ध धर्मया क्षेत्र थः नं संघया छम्ह सदस्य जुया थःगु
 अमूल्य जीवन समर्पण याम्ह सहिद सदस्य भन्ते ऊ कित्तिमा महा-
 स्थविर थ्व निगु शब्द सादर बन्दना याना ।

भिक्षु सुशोभन

संघराम भिक्षु तालिम केन्द्र लुति येँ

२०४६ बैशाख ३० गते भिक्षु सुशोभन

निगू शब्द

बुद्ध धर्म एवं न्यागू महान गुणघात पूजा याये फयकेमा
(पूजायाये बहर्पिं खः) व न्यागू गुण थथे :-

- १) बुद्ध गुण अनन्त- बुद्धया गुण अनन्त खः
- २) धम्म गुण अनन्त- धर्मया गुण अनन्त खः
- ३) संघ गुण अनन्त-- संघया गुण अनन्त खः
- ४) आचारियो गुण अनन्त- गुरूया गुण अनन्त खः
- ५) मातापिताः गुण अनन्त-- मां बीया गुण अनन्त खः

इमे पञ्च महत्तुणे अहं वन्दामी सम्भवा ।

थगु न्यागु महान गुणघात न्हीथं वन्दना याना स्वना कका
न्हीथं प्रत्येक व्यक्तिपिसं न्ही छको वन्दना याये फयकेमा (पूजा याये
फयकेमा) थगु किसिमं महान गुण वृपिं पूजायाय बहर्पिन्त पूजायाये
सम्ह व्यक्तियात छु किसिमं हे अन्तराय मय विघ्नबाधा भवइगु
जुयाश्चन मरणं लिपा सुगति बना सुख ऐश्वर्यं प्राप्त याये फइघका
भगवान बुद्धयागु उपदेश जित कर्म सुधार याये फइगु इच्छ व पवित्रगु
बेरवाद बुद्ध धर्म अनागारिका प्रवर्जित याना विज्याम्ह
आचार्यं (गुरु) खः वस्पोल सन १९८८ अप्रिल २३ छनु बनारस
सिगरा बर्मी बुद्ध विहारे थगु वेह तोता स्वर्गीय जुया विज्यागु जुल
गुरूयागु महान गुण खका वस्पोलयागु पुण्य स्मृति निर्वाण कामना
याते थगु संक्षिप्त जीवनी स्वयागु जुल ।

अनागारिका संघरक्षिता

बडा नं. ७ चकि यल ।

पूज्यपाद गुरु ऊ कितिमा महास्थविरया संचिप्त जीवनी

वस्पोल भन्तेया जन्म १६०३ इस्वी सन २४
अगष्ट सोमवार खुनु रानछ्यावँग गाउँ म्यहुँगा
सहसिल, आक्याब जिल्ला बर्मा देशे जुगु खः ।
वस्पोलया मां दोनेया व बौ उकराथुं खः । वस्पोल
६ वर्ष दुबले वस्पोलया मां संसार तोता परबोक
जुया बिज्यात । वस्पोलया बौनं खुदं दुह्य काय-
मचायात अक्याव लाहान ज्यावान धैंगु बिहारे-
श्रामणेर याना आखः ब्वंकेगु थाले यात । थुगु विहार
वस्पोलया मांया पाजु भिक्षु ऊः सानदिक महास्थ-
विरयागु हे विहार जुया चवन ।

वस्पोल १३ वर्ष दुबले वस्पोलया बा नं स्वर्ग-
वास जुया विज्यात । थनं लिपा वस्पोलया थःहे पाजु

भिक्षु ऊ चन्द्रमणी गुरु याथाय कुशीनगरे बिज्यात ।
 पाजु ऊ चन्द्रमणी गुरुं १६ वर्ष दुम्ह वस्पोलयात
 गोरखपुर दयानन्द इन्टर कलेजे भर्ना याना बिज्यात ।
 वस्पोल आखः बोनेगुली वीर्य व तीक्षण बुद्धि दुम्ह
 जुया चवन । अथेया कारणे याकनं हे इन्टरमेडियत
 कलेज पास याना बर्मा देशे बिज्यात । बर्मा देशे हे
 त्रिपिटक ब्वने सिधेका वस्पोल उपसम्पदा भिक्षु
 जुया बिज्यात । वस्पोलं धर्म सम्बन्धि इतिहास व
 लेख चवयेगु याना बिज्यात । लेख इतिहास चवयेगुली
 वस्पोल छह्य तःधह्य लेखक व लेखचर नं जुया
 बिज्यात । थथे वस्पोलया नां बर्मादेशे प्रख्यान्त जुया
 ध्वंगुखः । आपा याना उगु बखते वस्पोल बर्मा देश-
 यापिं म्ह्याय्मस्त बेजात नापं विवाह याःगुली विरोध
 याना अखवार छापे याना विज्यात । थथे छाय्
 धाबले थेरवाद बुद्ध धर्मया शासन याकनं बुलुया
 मवनेमा धका खः । इस्वी सम्बत १९०२ संं छह्य
 बर्मा म्ह्याय्मचा मुसलमानया काय मचानापं विवाह
 जुया वयापाखें कायमचा छह्य नं दत व कायमचा-

यात बर्मी मांमं जिहियाना विहारे यंका भिक्षु याना
 बिल । व भिक्षु जुह्य तीक्ष्ण बुद्धिदुह्य जुया चवन ।
 उह्य भिक्षु छको भिक्षा वंबले गुलिसिनं मुसलमानया
 काय जूगुलीं भिक्षापात्रे फायागु ला तथा विल ।
 थुगु हे कारणं व भिक्षुं तं पिकया चीबर त्वता
 गृहस्थी जुल । गृहस्थी जुये धुंका वं चिचि धिकपि
 आमणेरपिन्त गनगन नापलात अनअन हे दाइगु
 कस याइगु जक मखु ज्यान समेतं काइगु जुया
 चवन । थुगु कारणं याना बर्मीत व मुसलमान-
 तये विचे तधंगु ल्वापु संघर्ष चलेजुजुं वन । उगु
 वखते नं भारतं वना बर्मी देशे बास यानाचवंपि
 हिन्दु धर्मावलम्बीपिन्त तकनं उगुल्वापुंयाना तधंगु
 आपद जुया चवन । थथे ल्वापु जुजुं वना चवंगु
 वखते स्वर्गीय गुरु ऊ कित्तिमा भन्तेनं गुह्य
 अपराधि खः वयात स्पष्ट करण याना अपराधि
 मखुपिन्त थथ जगडा व आतड्डु हमलायाय मज्यू धका
 अखवार प्रचार याना ल्वापुयात शान्त याना
 बिज्यात । थनंनसैं गुरुयात माडवाडी व मेपिं

हिन्दु जनतातयसं आदर गौरबजक मखु सत्यगु
 खँ ह्लाय्गुली लिचिलेगु बानी मदुह्य शक्तिशालिह्य
 बोधिसत्व थें महा विद्वान भन्ते खः धका यस-
 कीर्ति फैले जुजुं वना च्वंगु जक मखु बच्छिं
 जनता धयार्थे वस्पोलया पाखे जुया च्वन ।
 थुगु किसिमं वस्पोलं तःधंगु सस्प्रदाय त्वापु
 झगडा यात नं शान्त याना विज्यात ।

थनंलिपा हानं भारते विज्याना दकले ह्लापां
 बलरामपुर धयाथाये विहार दयका विज्यात । उगु
 विहार आतकं दयाहे च्वंगु दु । थनं लिपा बैशालीनं
 छह्य मुसलमान दाता बोध जूया वस्पोलयात विहार
 दयेका व्यूगु दु । थुकि सीदु वस्पोल विद्वान जक मखु
 धर्म खँ कनेगुली दक्षता दुह्य खः धका सीकेफु
 छाय धासा मूसलमान धैपि थःगु मूसलिम धर्म
 कडा छांतं माने याइपि जुयानं वस्पोल भन्तेया
 न्ह्योने तःधंगु श्रद्धा तःगु खनेदु । थुगुकिसिमं
 हानं गोरखपुर जिल्ला कुशीनगरे विहार दयका

सारनाथ बिज्याना धर्मचक्र बर्मी बिहार दयेका विज्यात । अन्दाजी विक्रम सम्बत २००० साल पाखे आखिर वाराणसी सिगरा टोल बर्मी विहार व धर्मशाला दयेका थुगु विहारे हे जीवन पयन्त च्वना बिज्यात । विक्रम सम्बत २०४४ साल वैशाख महिनाया १० गते खुनु वस्पोलं संसारयात तोते छन्हु न्हयो कुशीनगर विहार सारनाथ विहार वथें सिगरा बर्मी विहारया विषय ६० ह्य ७० म्ह मयाक भिक्षु महासंघ सःता आवाद विया विज्यात । उक्त सिगरा बर्मी विहार दृष्ट कभिटोयात देखभाल यायेगु जिम्मा विया कुशीनगरे च्वना बिज्याह्य ऊ ज्ञानेश्वर भन्तेयात विहारे फेंतुका कने खुन्हु बहनो सिया ८ बजे स्मृति पूर्वक संसारयात तोता विज्यात ।

वस्पोल गुरुया जीवन दुबले पालि व संस्कृत-यात हिन्दीभाषां अनुवाद तथा प्रकाशयाना विज्यागु सफू त थथे खः । दकले ह्यापां हिन्दी भाषां अनुवाद

याना विज्यागु १ मिलिन्द प्रश्न २ सिंगालवाद
 सूत्र, ३ महापरिनिर्वाण सूत्र, ४ अभिधम्महु
 संग्रह, ५ मंगल सूत्र, ६ बोधिद्रुम, ७ मौर्य-
 वंश इतिहास, ८ महाबोधि इतिहास, ९ सति
 पट्टान, १० बर्मी भाषा बालभिकी रामायण
 ११ नोकरसे मालिककी ओर, १२ मध्यम देशका
 दिग्दर्शन, १३ महा मानव बुद्ध । इत्यादि

पूज्यपाद ऊ कित्तिमा महास्थविर कुशीनगर
 भिक्षुसंघया अध्यक्ष हानं गुलीनं बर्मी विहारत दु
 उकिया अधि पति जक मखु अध्यक्ष हे वस्पोल
 खः । भारते प्रवासी बर्मी बौद्ध संघया संव-
 महानायक खः । बर्मी हिन्दी पत्र पत्रिकाया
 लेखक जक मखु सम्पादक नं ख । दिल्ली कलकत्ता
 बम्बइ तथा सैनिक कलेजया भाषा प्रवक्ता एवं काशी
 विद्यापीठया संस्थापक नं खः । वस्पोलया
 नेपायापि नं यको शिष्यपिनं दु गथे की धम्मामन्द
 भन्ते, स्वर्गीय अनागारिका धर्मचारी अनागारिका

उत्तरा अनागारिका संघरक्षिता व अनागारिका
 अभया आदिः ख । गृहस्थीपि घनिष्ठ सम्बन्ध दुपि
 उपासक न्हुछे नारायण मानन्धर व स्वर्गीय
 उपासक द्रव्यरत्न तुलाधर आदि । तीर्थयात्रा वने
 बले ह्याबले वस्पोल गुरुजीया विहारे च्वना
 वस्पोलयात दर्शन याना वैगु जुया च्वन । उकि
 वस्पोलयात नेपाले यापि भन्तेपि अनागारिका गुरु-
 मापि व उपासक उपासिकापिसं ह्य मस्यूपि कम
 हे जुइ । वस्पोल गुरुं थुगु किशिमं तीर्थयात्री
 तयेत तसकं स्नेह तथा नयेगु त्वनेगु बास बिया
 रेलं वनेगु समय समेतं कनाविज्याइगु जुया च्वन ।
 आपालं नेपायापि भन्तेपि अनागारिका गुरुमा-
 पि उपासक उपासिकापिन्त उपकारयाना बिज्याह्य
 स्वर्गीय गुरुजी वस्पोलयात निर्वाण कामना याना
 थुगु सफू पिधनागु जुल ।

सुमेधा

प्राचीन कालमा मन्तावती नाम गरेको नगरमा क्राँच नाउँ भएका राजाले शासन गर्दथे । उनकी पटरानीको तरफबाट एउटी छोरीको जन्म भयो । छोरीको नाम सुमेधा थियो । सुमेधाले बाल्यकाल देखिनै भिक्षुनी संगको सत्संगत गर्ने सुअबसर पाइन् । फलस्वरूप उनी शीलवती, धेरै ज्ञानका कुरा सुनेकी भइन् । बौद्ध शासन (निधम) अनुसार शिक्षा पाएकी; अर्हतहरू प्रति अति श्रद्धा राखेर बुद्ध शासनलाई पालना गर्ने भइन् ।

बाल्य अवस्था नाघेर अब सुमेधा तरुनी भएकीले बाबुले वाराणवती नाम गरेको नगरका अनिकरत्त नाउँ गरेका राजा संग विवाह गरि दिने विचार गरे ।

एक दिन माता पिता छेउँ गएर सुमेधाले भनिन्:- मेरो मन निर्वाणतिर गैरहेको छ । यो

बिघ्नले भरिएको तुच्छ भोग लिएर म के गरूँ ?
यो शरीर देवताको स्वभावले दिव्यमान भएता पनि
नाशवाननै छ अनित्य छ; अशाश्वतनै छ । यो बिषय
भोग सधैंनै भयङ्कर विषले युक्त भएको हुन्छ तर
मूर्खहरू यसैमा आसक्त भएर नर्कमा पर्दछन र
अनन्तकाल सम्म ठूलो दुःख भोगिरहन्छन् । पाप
कर्ममा आसक्त भएका बुद्धिहीन मानिसहरू नर्कमा
परेर ठूलो यातना भोगिरहन्छन् । तिनीहरूले आफ्नो
विचारलाई संयम गर्दैनन्; आफ्नो वचन र कार्यलाई
संयममा राख्दैनन् । मूर्खहरू बुद्धि र चेतना न भएका
हुन्छन् । उनीहरूलाई दुःख उत्पन्न हुने कारणको ज्ञान
हुँदैन उपदेश दिएता पनि उनीहरूको मनमा उपदेश-
को असर पर्दैन र उनीहरूले चार आर्यसत्यलाई
बुझ्न सक्दैनन ।

आमा ! श्रेष्ठ सम्यक सम्बुद्धले देखाउनु भएको
सत्यको उपदेश धेरैले जानेका छैनन । धेरै मानिस-
हरूले यस संसारलाई मात्रै मानेका हुन्छन् अर्थात्

देवलोकमा जन्मलिने अभिलाषा लिएका हुन्छन ।
यो संसारको अनित्यता प्रत्यक्षनै देवलोकमा जन्म-
लिने पनि त अशाश्वत र नश्वरनै छ । तैपनि
सूर्खहरूले अर्को जन्ममा भोग्नु पर्ने भयलाई देख्दैनन् ।

नर्कयोनि, पशुयोनि, प्रेतयोनि र असुरयोनि यी
चार प्रकारका दुर्गति र मनुष्य लोक र देवलोकको
जन्मलाई दुइ प्रकारका सुगति भनिएको छ । सुतिग
प्राप्त गर्न बडो कठिन हुन्छ फेरि दुर्गतिमा परेका
मानिसहरूलाईका लागि नर्कमा प्रवज्या लिने बाटो नै
रह्दैन । त्यसैले तपाईंहरू दुवै (माता पिता) लाई
म भन्दछु- 'म दशबल भगवान तथागतको बाटो
समाई प्रवज्या लिएर पछि पछि हिंड्न तथा अंचल
चित्तलाई शान्त गराई जन्म मृत्युको चक्र तोड्ने म
प्रयत्न गर्नेछु मलाई वचन दिनुहोस् ; आज्ञा दिनुहोस् ।
फेरि फेरि जन्म लिएर फेरि यो असार क्षीण शरीर
धारणा गरि राख्नु मेरो लागि व्यर्थ छ । अब
तूणालाई निर्मूल पानलाई म प्रवज्या लिन्छु मलाई

बिदा दिनुहोस । वृद्ध उत्पन्न भएको समय यही हो
यस्तो सुअवसर ठूलो भाग्यले मात्र प्राप्त हुन्छ ।
यस्तो सुअवसरलाई म व्यर्थ खेर जान दिन्न । म
बाँच्नुञ्जेल शील र ब्रम्हचर्य पालन गर्ने छु म भ्रष्ट
हुने छैन ।”

नुमेधाले आमा बाबुलाई फेरि यस्तो भनिनः-

“म घर बसेर केही पनि खाने छैन- यहां बसेर भोकै
मरेर जानेछु- त्यहीनै मेरो लागि हितको कुरा
हुनेछ ।”

शोकले विह्वल भएकी आमा मनमा गाँठो पारेर
रुन थालीन । दुःखले पोलिएर राजमहलबाट बाहिर
जान्न तम्सेकी छोरीको विचार र संकल्पलाई प्रवज्या
लिने कुराबाट डगाउने प्रयत्न गर्दै बाबुले भन्न
थालेः-

“छोरी ! उठ ! शोक नगर । मैले तिमिलाई
वारणबती नगरका राजा प्रिय दर्शन अनिकरत्तलाई
दि सकें । तिमि राजाको सबभन्दा ठूली रानी बने

छो । छोरी ! शीर ब्रह्मचर्यको जीवन बडो कठीन
जीवन हुन्छ - प्रवज्याको बाटो हिंडनु सान्हें गाहारो
हुन्छ । तिमी तरुनी छौ । सारा सुख तिघ्र अघिनमा
हुनेछ, रानी आएर अपार धन ऐश्वर्यको उपभोग
गर । आउ बाबा ! स्वामीलाई स्वीकार गर ।

यो सुनेर सुमेधाले भनिन्:-

“बुबा ! यस्तो हुन सक्तेन । फेरि फेरि मन्म-
लिनमा कुनै सार छैन । यात म प्रवज्यानै लिन्छु
यात म मरेर नै जान्छु । यस बाहेक अरु कुरा म
स्वीकार गर्न सक्दैन । कलुषित, अपवित्र बुर्गन्धमय,
उरलाग्दो, छालाले ढाकेको, मलखे भरिएको यस
शरीरको महत्वनै के छ र ? रगत मासुले ढाकेको
तुच्छ कीटाणुहरूको घर-बराचुरुङ्गीहरूको आहार
न हो यो शरीर ? जसलाई यस कुराको ज्ञान छ
त्यसलाई यो शरीरको महत्वनै के छ र ? कसलाई
यो मन पर्ला ? तपाईंले यो कसलाई दिनु हुने ?
चेतना नभएको शरीरलाई तुरुन्तै मसान घाटमा
पुन्याइन्छ । सजनहरूले पनि धिनाएर कता कता

एकान्त ठाउँमा मिल्काएर आउँछन् । मसान घाटमा छाडिएको लाश अर्काको आहार हुन्छ । यस शरीरलाई आमा बाबुले पनि छाडि आउँछन् र अन्न घिनाएर नुहाउने गर्छन् अर्काको त कुरै छाडि दिउँ । मानिसको शरीर हाड र स्नायुहरूको समूह मात्रै हो । गन्हाउने मासु र हाडका संग्रह जस्तै यो दुर्गन्धै दुर्गन्धले भरिएको छ । तर तैपनि मूर्खहरू यसमा आसक्त हुन्छन् । यदि यो शरीरलाई चिरेर यस भित्र भएको कुरा बाहिर ल्याएर देखाउने हो भने यसको असह्य दुर्गन्धले गर्दा चाहे जस्को आमा भए पनि घिनाएर पन्छिने छिन् । स्कन्ध धातु तथा आयतनको मिलावट (मिश्रण) बाटनै जन्मको कारण बन्न जान्छ । यसैले शरीर अथवा दुःखलाई जन्माउने गर्छ । यस शरीर प्रति मलाई अलिकति पनि मायाँ छैन । फेरि मैले कुन इच्छाले म यसलाई स्वीकार गरूँ ? मेरो सम्पूर्ण दुःखको अन्त हुन्छ भने दिनहुँ सयकडौं खुकुरीका मारले सय वर्षसम्म चोट सहेर भएको त्यो मेरो मृत्यु पनि मेरो लागि श्रेय-

स्कर हुआ । 'ज्ञानीहरूले जन्म मरणको निरोध गर्ने प्रयत्न गर्दछन्' भन्ने शास्ताको वचन छ । अज्ञानीहरूलाई बारम्बार मृत्युको प्रहार भएर पनि अनन्त कालसम्म संसारमा आइराख्नु पर्दछ । देवलोक, मनुष्यलोक, पशुयोनी, असुरयोनी, प्रेतयोनी, नरक-योनीमा अनेकौं पटक परेर मृत्युको शिकार भएर उनीहरूले असह्य दुःख भोगि रहन्छन् । नीचयोनीमा बारम्बार परेर उनीहरूलाई असह्य बलेसको शिकार हुनु पर्छ- यहाँसम्म कि उनीहरूलाई देवलोकमा पनि बच्ने उपाय पाइँदैन । निर्वाण जस्तो ठूलो उत्तम खालको सुख अरु कुनै पनि छैन । अनासक्त भएर अविचलित चित्तले जन्म मरणको सिक्री चुन्डाल्न दशवल् भगवान बुद्धको नियम पालन गर्ने व्यक्तिलाई निर्वाण प्राप्त हुन्छ । पिताजो म आजै प्रव्रजित हुन्छु । मलाई सार नभएको यस भोगको वास्ता छैन । मलाई यसको अलिकति पनि चाहना छैन । जोरैसंग काटिएको ताडको रूख जस्तै मेरो काम बासना पनि जरैदेखि नाश भै सक्यो ।"

यता विवाहको समय आइपुगनासाथ राजा अनिकरत्त त्यहां आइपुगे । त्यसबेला सुमेधाले आफ्नो कालो बावलो नरम केश तरवारले काटेर कोठाको ढोका थुनित अनि ध्यान मग्न भएर ध्यानको प्रथम अवस्थामा पुगिन । अनिकरत्तता सम्बन्धि ध्यानमा मग्न भएकी सुमेधाको अगाडि सुन र मणिमणिक्क्यका गहनाको विमूषित राजा अनिरत्तले उभिएर विवाहको लागि प्रस्ताव राख्दै भने-

“युवती ! राजसिंहासनमा बसी धन ऐश्वर्य प्रभूताको उपयोग गर । तिम्रो युवती पनि छौ अनि भोग सुखमय पनि हुन्छ । जीवनको त्यो भोगको उपभोग गर जो संसारमा दुर्लभ छ । मेरो सम्पूर्ण राज्य तिम्रीलाई नै भयौं । आफु खुशी यसको भोग गर- आफु खुशी दान गर । हेर अबूझ हुनु हुँदैन तिम्रा पिताजी माताजी पनि दुःखी भएका छन् त्यसपछि सुमेधाले भनिन् -

भोग तृष्णा मेरो लागि कुनै कामको छैन । म मोह हीन भैसकेकी छु । तिम्रीले पनि काम भोगमा

प्रसन्न है । मन्ने धारणा नलेउ । यसको हरिणाम
 (फल) लाई हेर अनि यस प्रति अशुभको भावना
 राख । हेर चार चार महाद्वीपको राजा
 मान्वाताले अद्वितीय धन र ऐश्वर्यको उपयोग गरे
 तर उनी अतृप्त बासना लिएर नै मरे उनको इच्छा
 पूरा भएन । आकाशबाट सात प्रकारका रत्नहरू
 दश विशाले भरिपूर्ण भएर बसेता पनि मानिसको
 तृष्णालाई तृप्ति हुंदैन तैपनि मानिस अतृप्ति भएर
 नै मछन् । विषय भोग हाड मासु जस्तै हुन्छ-विष
 भएको सर्पले उठाई राखेको फणा जस्तै हुन्छ जलन
 भएको बिजुलीले जै यसले बढाएछ हाडको कङ्काल
 जस्तै यो डरलाग्दो हुन्छ । विषय भोग अनित्य हो ;
 अश्रुव हो यो विषले भरेको हुन्छ । यसले धेरै दुःख-
 लाई जन्माउछ । पाप यसको चरो हो मने दुःख
 यसको फल हो । यो पोखेर रन्केको शतो कलामको
 डल्लो जस्तै डरलाग्दो हुन्छ । विषय भोग दुःखस्वी
 कलविते वृक्ष जस्तै हो ; मासुको चौईठा जस्तै अशुभ
 हुन्छ-सपनामा देखिने अमात्मकता यसमा हुन्छ र

यी अरूबाट उधारो लिइएको बस्तु जस्तै तुच्छ हुन्छ । विषय भोग खुकुरीको मार जस्तै हुन्छ, रोग जस्तै हुन्छ, खटिराको पोको जस्तै हुन्छ, पापको रूप हुन्छ । यो बलेको आगो जस्तै हुन्छ, पापको मूलको यो भएर मृत्युले भरिएको हुन्छ । यस प्रकारले विषय भोग ठूलो दुःखको कारण र विघ्नको कारण हुन्छ । तिम्रो फर्केर जाउ । जीवनको तृष्णामा मेरो केही आशा छैन । अरूले मेरो निम्ति के गर्लान् ? मेरो टाउकोमा त आगो बलिरहेको छ । जरा मरण मेरो पछाडि बसेका छन् । तिनको नाश गर्ने प्रयत्न म आफैले गर्नुछु । कोठाको ढोका उधारो हेर्दा उनले आफ्ना बाबु, आमा र अनिकरत्तलाई भुइँमा बसेर रोइरहेको पाईन् । अनि उनले भनिन्--

“अज्ञानीहरूको जन्म, मरण, रूने, कराउने काम बारम्बार दोहोरिँदै अनन्तकालसम्म चलिरहन्छ । कहिले बाबु मर्ने, कहिले दाजु मर्ने, कहिले आफै मर्ने यी सबैको अन्त छैन । कहिले देखि यस्तो प्रथा

छल्यो मसबारे केहि थाहाछैन । योः प्रवाल छुट्टै यस
 तथ्यलाई तिमोले बिसी देउ । प्रावागमन (जन्म
 मरण) को चक्रमा घुमिरहने प्राणीहरूको हाडको
 चक्रत चरते यत्रो रास लसछ त्यसको प्रति कसि
 विचार गर । एक कलत्रसम्म मात्र संभविएको
 मानिसको हाडको मात्रै यत्रो रास लसछ त्यसको
 पनि विचार गर । त्यो अपार प्रभुसू, कृप, तगत, सत्रे
 चारवटा महसभसको पानी जतिको होजा । यो सत्रि
 संघेर हेर । यो जानी जानी नसकिने संसलस घुमि-
 रहने प्राणीहरूको प्रमा बाहुहको लसत राखन
 संपूर्ण जन्मुहीपको कडले पुग्ने छेका संपूर्ण पृथ्वी-
 का घाँस, कड, हाँगा, पात खाँचि जसमा गर्न सकेत्य
 पनि यस प्रमात, जात्रेर जानी नसक्ने संसारको
 चक्रमा घुमिस्केका प्राणीहरूको संख्या जानी नसक्नु
 छ । यस सत्यलाई एक पटक संघेर हेर । समुद्रको
 फेँवमा बस्ने ग्रन्थो कछुवालाई समुद्रमा खाँचि
 खाएको बसतमा बगई ल्याइएको हलोको प्यात्रेमा
 सपनो टाँचको छिराउन असंभव भएकै पनि यत्रे-

भवको वच संभावना रहे जस्तै मानिसको जन्म अत्यन्त दुर्लभ हुन्छ । धेरै दुःख भोग गरिसकेपछि कहिले कहिले मात्रै मानिसको जन्म पाइन्छ । पानीको फोका जस्तो शरीर नाशवान हुन्छ । यसैले यसलाई बिसीदेउ । अनित्य स्कन्ध समूह माथि विचार गर । नरकको अनेक अनेक दुःखलाई विसन हुंदैन । अनेक अनेक जन्मलिएर अनेकौं पटक मरे पछि बारम्बार मसान घाटमा लगेर पूरिएको छ । यसलाई एक पटक संज्ञ; कुंभोपाक नर्कको पीडालाई संज्ञ । चार आर्यसत्यलाई संज्ञ ।

अमृत हुँदा हुँदै पनि के तिम्रो पाँच प्रकारको तीतो झोल पिउन रुचाउँछौ ? रूप, शब्द, गन्ध, रस, स्पर्श (विषय) यी पाँच प्रकारका तीता झोल हुन् । यी मध्ये विषय भोग तिते (चिरेता) को झोल भन्दा पनि अति तीतो हुन्छ । अमृत हुँदा हुँदै पनि विषय वासनाको आगोले पोलाएर बस्ने इच्छा छ कि ? सबै विषयको भोगले पोल्छ क्षोभ उत्पन्न गर्छ सन्ताप (पीर) बढाउँछ । विषय भोगले

सबंकर शत्रुको उत्पन्न गर्छ । तिमिले शत्रुको
निर्भूल गर्नु छ भने विषय भोगको वास्ता नगर ।
काम शक्तिको कारणले नै राजा, भ्रामो, श्रीर तत्का
अन्य प्रकारको बर भावलाई निम्ताउने गर्छ । मोक्ष
हुंदा हुँदा विघ्न विनाश र बन्धनले युक्त भएकी
कामाशक्तिको उपयोगिता नै के छ ? कामाशक्ति
विघ्न बाधा र बन्धनको जाल फैलाउँदै जान्छ अनि
मानिसले ठूलो दुःख भोग्नु पर्ने हुन्छ । अतिरहेको
बाउरासाई हातमा लिएर छोडिएन भने त्यसैले हात
पोल्छ त्यस्तै कामाशक्तिलाई समातिराख्ने मानिसको
शक्ति फलित हुन जान्छ । जस्तै त्यसलाई समातिरहन्छ
त्यसलाई त्यसैले उठालिने दिन्छ बाको राहदैन ।
अलिकति काम सुखको लागि ठूलो मोक्षको सुख-
लाई त्याग गर्नु हुँदैन । हेर माछा सँगै बल्लोमा
प्रल्मोर तिमी नमर ।

भोग तृणालाई दमन गर होइन भने मोक्षिका
बाउरासाले भोगको, सिमीले बाजेको कुकुरको जस्तै
तिमीहरूलाई मृत्यु हुनेछ । भोगमा टाँस्नुभन्दा दुःख

र मानसिक क्लेश प्राप्त हुन्छ । भोग प्रतिको आश-
क्तिलाई त्यागि देउ । भोग सधैं स्थाई भैरहने वस्तु
होइन यो अनित्य छ । वृद्ध नहुने-कहिल्यै पुरानो
नहुने निर्वाण हुँदा हुँदै पुरानो भएर थोत्रिने भोग
तिमीलाई के काम ? सारा योनी अनेक प्रकारका
ब्याधि (रोग) र मृत्युले ब्याप्तछ । यो निर्वाण अमर
छ; अमर छ । यो निर्वाण नै अजरता र अमरता
प्राप्तगर्ने स्थानहो । यहाँ शोक छैन; यहाँ शत्रु छैन;
यहाँ बिघ्न छैन । यो अचल छ; यो संतापहीन अव-
स्था हो; यो भयहीन अवस्था हो । धेरैले यस अमृत-
को स्वाद लिसकेका छन् आज पनि यसको स्वाद
चाख्न सकिन्छ । तर भित्रदेखि जसले गहिरिएर
यसको लागि प्रयत्न गर्छ उसले यसलाई प्राप्त गर्न
सक्छ प्रयत्न न गर्नेहरूले यसलाई प्राप्त गर्न सक्दैन-
न् ।

यस प्रकारले सब प्रकारका संस्कारबाट विरक्त
भई सकेकि सुमेधाले संज्ञाए पछि अनिकरत्तका

अगाडि उनले आफ्नो शिर घुकाइन् र उनकी केसाले जमीनलाई छोयो ।

त्यसपछि राजा अनिकरतले उठेर बिम्बित गर्दै सुमेधाको पित्तजोलाई भन्ने "सत्य र मुक्तिको दर्शनको लागि सुमेधालाई प्रवञ्ज्या लिन वचन दिएर बिदा दिनु होस् ।"

संसारको शोक र भयले तर्सोकी सुमेधा माता पित्तको वचन पाएपछि प्रव्रजित भइन । शिक्षार्थीनी भएको अवस्थामा उनले ६ प्रकारका श्रेष्ठ ज्ञान प्राप्त गरेर सर्वोच्च सिद्धि प्राप्त गरेकी थिइन् ।

राजकन्या सुमेधाको निर्वाणको कथा बडो अनौठो र आश्चर्य माग्दो छ । उनले आफ्नो पूर्व जन्मको विवरण यसरी दिएको पाइन्छ ।

त्यसबेला कोणागमन बुद्ध संघाराम नाउँ गरेको नयाँ विहारमा हुनु हुन्थ्यो । मेरा दुईजना क्षेमा र धनंजानी नाम भएकी साथी थिए । त्यसबेला हामी तीनजना साथी मिलेर एउटा बिहार बनायौं र

कोणागमन बुद्धलाई दानगरि दियौ । यस पुण्यको
प्रभावले गर्दा सयकडौं हजारौं लाखौं लाख देवलोक
मा हामीहरूको जन्म भयो । देवलोकमा पनि हास्रो
प्रभाव निकै बढदै गयो । फेरि स्त्री रत्न भै जन्म
लिएँ । त्यसपछि सातरत्नले विधूषित चक्रवर्ती
सम्राटकी प्रधान रानी बनेँ । बुद्ध शासन प्रति मेरो
बिनीत श्रद्धानै यसको कारण यसको श्रोत र यसको
परिणाम थियो । त्यही सबै परम संगतिको सार
थियो; त्यसैले धर्ममा रुचि लिने भएर मेरो मुक्ति
भयो । अनुपम त्यस अपरिमित ज्ञान भएका सम्यक
सम्बुद्धको वचनमा जसले श्रद्धा राखला उनको
जीवन तृष्णाबाट बैराग्य भएको हुनेछ र राग रहित
सब प्रकारको आशक्तबाट मुक्ति हुनेछ ।

